

Tal dia com avui fa...

1 any Ni l'Estatut
Els números del govern espanyol creixen en inversió a Catalunya però no arriben al 19% estatutari i queden en el 16,8%.

10 anys Els sensepapers
El govern espanyol vol respondre amb una sola veu a la pretensió de l'Ajuntament de Vic d'impedir la inscripció al padró dels sensepapers.

20 anys Inflació disparada
Catalunya entra al 2000 amb una inflació que dobla la de l'any 1998. 942.415 treballadors tindran revisió salarial per aquest augment de l'IPC.

Full de ruta

David Marín

Isabel-Clara Simó

Isabel-Clara Simó formava part del grup d'articulistes que deien les coses pel seu nom, sense autocensures, ni pors, ni hipoteques a grups, corrents i partits. Durant molts anys va publicar en aquest diari i el seu pensament sobre l'actualitat era una galleda d'aigua freda per als amants de la moderació amansada, una clatellada als que volien dòcils i obedients els catalans, i un cop d'aire fresc per als que volíem trobar en les pàgines dels diaris la realitat amb tota la seva cruïsa. Isabel-Clara Simó sempre va tenir clar, per molt minoritària que fos aquella opinió en la política institucional i els mitjans, que la falta de llibertat com era poble era el principal problema del país.

La vaig entrevistar l'any 2012 en aquest diari, amb motiu d'una sèrie d'entrevistes a personatges del món de la cultura i de la societat civil al voltant d'allò que amb el temps vam acabar malanomenant procés. Em va rebre a casa seva, al Vallès Oriental, un petit refugi amb jardí i aromes de xemeneia en plena frontera entre el Montseny i l'àrea in-

Isabel-Clara Simó parlava clar, i l'encertava. Se't trobarà a faltar

dustrial del país. La seva visió sobre el que havia de venir era, vist ara, absolutament premonitòria: "Serà complicat. Serà desagradable. Ens insultaran, ens diran talibans, ens faran de tot", va dir. "Però si tot això ho aguantem, serem lliures." Ella ho deia en un moment en què molta gent encara dubtava si allò anava de debò o no. De fet, fins al dia abans de l'1 d'octubre del 2017 encara n'hi havia molts que pensaven que allò era un bluf, una estratègia de partits, un invent iniciat per Artur Mas, i no una demanda profunda i essencial d'una gran majoria de ciutadans. Gent que presumia de lúcida i moderada confonien desitjos i realitat. Però Simó hi veia clar, i hi afegia: "Serem independents, en els propers anys, perquè tot això està ja molt madur i no tindrà tornada enrere." La feia patir, això sí, que el camí seria dur i no tant per culpa de l'Estat, sinó pels propis tremolors de cames: "Som tan pusil·lanimes que qualsevol cosa que ens diguin ens provoca molta tristesa i ens agafa un gran sentiment de culpa, com a tots els perdedors. Em fa molta ràbia dir-ho, però necessitem persones amb prou personalitat per apaivagar les angúnies, les pors i les cagarrines que hi haurà a casa nostra."

Tribuna

Carles Armengol. Grup Sant Jordi

El món ens mira

En una de les cíclics polèmiques sobre la basílica de la Sagrada Família, el cardenal Lluís Martínez Sistach va deixar-ho ben clar: "Si poguéssim posar rodes a la basílica, les principals capitals del món se la rifarien." La frase mostra molt bé la capacitat de projecció internacional que ens dona tenir a Barcelona una obra única com la Sagrada Família.

LA SETMANA PASSADA aquest projecte de Gaudí va permetre tornar a fer present la realitat de catalana a la Santa Seu. La Filmoteca Vaticana, situada dins del Vaticà i a pocs metres de l'actual residència del papa, va acollir la projecció del curtmetratge *Sagrada Família. La Bíblia en pedra*, dirigit per Jordi Roigé. A més del cardenal Martínez Sistach, l'acte també va servir per donar veu dins la Santa Seu a l'actual rector de la Sagrada Família, Josep Maria Turull, i a Animaset, productora del curtmetratge i projecte comunicatiu en el qual participen els Missioners Clare-

tians (fundats pel català sant Antoni Maria Claret). Tot això davant d'algunes personalitats de la cúria vaticana, com el cardenal ghanès Peter Turkson. Els periodistes italians que van cobrir l'acte es van interessar molt per l'explicació de Turull i es van sorprendre de la fascinació que genera la Sagrada Família entre els japonesos. El mateix dia, durant l'audiència pública, el papa Francesc va tenir una trobada amb els responsables de la Fundació Catalunya Religió amb motiu del desè aniversari d'aquest projecte comunicatiu en català. El papa va veure que a Catalunya, sobre religió, en parlem en català i que hi ha qui es preocupa de transmetre un missatge positiu sobre el fet religiós.

OBRINT MÉS EL FOCUS, hi ha altres experiències vinculades a la religió que donen a Catalunya l'oportunitat de parlar al món. Manresa, juntament amb Montserrat, és una de les fites del Camí Ignasià. Els 500 anys del pas de sant Ignasi per Manresa que

s'escaurà el 2022 és una de les poques oportunitats perquè el papa jesuïta decideixi fer un viatge a Catalunya. Mentrestant, la Cova de Manresa és un centre internacional d'espiritualitat pel qual cada any passen centenars de persones de tot el món, creients i també no creients, atretes per la seva formació jesuítica de qualitat.

NO SABEM SI EL MÓN ens mira, però aquests exemples mostren que el món ens veu i que el fet religiós és un bon agent de projecció de la realitat catalana. Hi podríem sumar Ramon Llull, altres sants fundadors catalans amb obres esteses arreu del món com santa Joaquina Vedruna, sant Josep Manyet o sant Enric d'Ossó, el patrimoni romànic i gòtic... Un major impuls a aquestes iniciatives a casa nostra i una major col·laboració per difondre la seva tasca, seria una bona aportació per posar Catalunya al món. Més productiva que la crítica sistemàtica, i ja molt tronada, a tot allò que pugui fer olor d'encens.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Quin és el preu de Sassoli?

■ El president de l'eurocambra el 28 de desembre afirmà que si Espanya no acatava la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, és a dir, si no alliberava l'eurodiputat Oriol Junqueras perquè pogués exercir, ja es podia acomiadar d'Europa.

El divendres 10 de gener –és a dir, només tretze dies després– ha dit justament el contrari. Ha afirmat que Junqueras perdrà la seva condició d'eurodiputat el 3 de gener, pel dictamen de la Junta Electoral Central. És a dir, el president de l'eurocambra decideix que prevalen les decisions d'un organisme administratiu d'un dels seus membres a les sentències del seu propi Tribunal de Justícia.

Quin és el preu de Sassoli? Per quant s'ha venut?

Aquesta és la primera qüestió. La segona: permetrà el Parlament Europeu aquesta arbitrietat?

MONTERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

El mòbil, la tauleta i l'ordinador

■ Aquests dispositius electrònics són cada vegada més presents en el nostre dia a dia, i han vingut per quedar-se. Ara bé, quan es disparen les alarmes en l'àmbit educatiu i familiar és quan es planteja traspassar la finíssima línia que a vegades separa l'ús de l'abús. Les enquestes indiquen que una gran part de la població occidental fa un ús excessiu de les noves tècniques, principalment dels videojocs.

El concepte *nadiu digital* ha fet fortuna per descriure els individus que formen part de la primera genera-

ció que ha crescut en un entorn tecnològic i digital normalitzat. Segons Anna Plans, presidenta de l'Associació de Consumidors de Mitjans Audiovisuals de Catalunya, caldria parlar més aviat d'*orfes digitals*. De fet, Plans ha posat en marxa la campanya de 0 a 3 anys amb l'objectiu principal de conscienciar dels perills reals que suposa l'abús de dispositius electrònics els primers mesos de vida. Una realitat que sovint passa massa desapercebuda.

Alerta que ens hi juguem la salut física i mental dels nostres fills. Com més hores de pantalla, menys activitat física es fa i crec que no està de més recordar quelcom, alhora tan elemental com cert, que és que una criatura necessita bellugar-se per poder créixer.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

Serveis financers

■ He llegit que 467 municipis de Catalunya estan sense la possibilitat de poder disposar fàcilment d'efectiu monetari.

Un suggeriment podria consistir a fer que els alcaldes d'aquests municipis oferissin gratuïtament a les entitats financeres un espai de les oficines municipals per instal·lar-hi un caixer automàtic exempt de comissió per disposar d'efectiu i amb les mesures de seguretat adients, que podria coincidir, també per raons de seguretat, amb l'horari d'atenció municipal.

Són molts els que obligatòriament tenen domiciliades nòmines i pensions i, per tant, tenen la necessitat de disposar d'efectiu. Crec que podria acontentar tothom. O no?

ALFRED MER I TARRIDA
Barcelona